

בְּשֵׁמֶת

בשומת

■ אַרֹמָה (באנגלית: aroma)

ביין – רְכִיב רִיחוֹ הטבעי של זֶן הַעֲנָב.

בְּשֵׁמֶת יש גם למשקאות, למאכלים ולתבלינים, כגון קפה, מרק, קינמון. אנשי המקצוע מבחינים בין **בשומת לניחות**. המונח ניחות משמש לציון ריחות נעימים בלבד, ואילו המונח בשומת משמש לציון כל סוגי הריחות, ובהם חומרי ריח מלאכותיים.

הכתיב בשי"ן שמאלית הוא שינוי מקביעה קודמת: בסומת.

בְּשֵׁמֶת מְשֻׁנֶּת

■ בּוֹזֶקָה (מצרפתית: bouquet)

בשומת המתפתחת ביין בעת התיישנותו.

עֲפִיצוֹת

■ (באנגלית: astringency)

תחושת יובש או חספוס בפה הנגרמת ממאכל או ממשקה.

מקור המילה בשם עֶפֶץ שבא כבר בתלמוד. העפצים הם גידולים של רקמות בצמח הנוצרים לרוב סביב ביצה שמטיל חֶרֶק. מן העפצים הפיקו דיו וחומר לעיבוד עורות. לימים זוהה חומר זה כטָנִין, בעברית עֶפֶץ, והוא מצוי לא רק בעפצים, אלא גם במקורות צמחיים אחרים. העֶפֶץ תורם להבגרה ולהתיישנות של היין, והוא שגורם לתחושת עפיצות.

יֵין פְּרָחוֹנִי

■ (באנגלית: flowery wine)

יין בעל בשומת של פרחים.

מונח זה נקבע במקום "יין פרחוני" הרווח – כדי להבחין בין שם התואר לציון צורה (בד פרחוני) ובין שם התואר לציון בשומת.

יש גם **יין אֲדָמָתִי** (יין בעל ניחות אדמה). **יֵין חֲמָאָתִי** (יין שטעמו מזכיר חמאה).

תְּנוּ דַעַתְכֶם

כמה ממונחי היין באים כבר במקורותינו ומשמשים עד היום. הנה ארבע דוגמאות:

חֲכָלִיל – הצבע האדום ביין (red shade).

השם חכליל בא במקרא (בראשית מט, יב): "חֲכָלִילִי עֵינִים מִיָּין" – אֲדָם־עֵינִים מִיָּין.

גֶּפֶת עֲנָבִים – שאריות מן הענבים (pressed residue, pomace)

השם גֶּפֶת בא בספרות חז"ל בעיקר במשמעות של פסולת זיתים (לאחר סחיטת השמן), אך גם במשמעות פסולת של פירות אחרים.

אֲצָוָה – סדרת ייצור של יין (batch).

השם אצווה שואל מן הארמית שבספרות התלמוד, שם הוא משמש במשמעות קבוצה של כיכרות לחם הנאפות כאחד בתנור. בעברית החדשה הורחבה משמעות השם לכל סדרה של מוצרים המיוצרים כאחד, בעת ובעונה אחת.

תִּירוֹשׁ – עיסת הענבים לאחר הפרדתם מן האשכול ולפני התסיסה (באנגלית: must, grape juice).

המילה תִּירוֹשׁ באה במקרא ופירושה הרווח הוא עסיס ענבים. היא באה במקרא פעמים רבות כאחת מ"שלישייה" קבועה: "דָּגָן תִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר".